

Den upassende kærlighed

Er det tilladt at forelske sig midt i ruinerne af World Trade Center? I en ny 11. september-roman skriver Jay McInerney om sex og skam i skyggen af en katastrofe.

af Anders Due

12. september 2001 var for mange newyorkere dagen, hvor man vågnede op og måtte se livet i et nyt lys. Tvillingetårnene var dagen før styrtet i grus sammen med forestillingen om, at man var i sikkerhed i sit hjemland.

Men 12. september 2001 er også dagen, hvor denne bogs to hovedpersoner, Luke og Corrine, møder hinanden første gang. Luke er en velhavende børsmægler, gift med en smuk, overfladisk og utro kvinde og far til en 14-årig datter, som han ikke aner hvad laver. Corrine lever i et haltende ægteskab med en tilsvarende utro forlægger og parrets små tvillinger.

Den morgen kommer Luke gående ud af World Trade Centers rygende ruiner efter en nats febrilsk søgen efter overlevende, og dér møder han Corrine. I tiden efter angrebet arbejder de som frivillige i et suppekøkken, der laver mad til redningsarbejderne, og i den uvirkelige undtagelsestilstand, hvor alt og intet er tilladt, forelsker de sig i hinanden.

Det upassende i den situation er til at tage og føle på. Luke spørger på et tidspunkt sig selv, om han har det sådan på grund af, hvad der sker omkring ham, eller på trods af det.

For på den ene side bliver katastrofen en slags elektrochok, der får hovedpersonerne til at genoverveje deres liv, beslutninger og ægteskaber, og den ekstraordinære tilstand i byen synes at tilsidesætte reglerne for, hvordan man skal opføre sig.

Men på den anden side glider katastrofen hurtigt i baggrunden, og motivationen for at møde op i suppekøkkenet bliver efterhånden mere at kunne fastfryse den undtagelsestilstand, der har fostret den hemmelige affære, end behovet for deres hjælp. Mens Corrine og Luke hver især prøver at beslutte, om de skal forlade deres ægtefæller til fordel for hinanden, melder der sig samtidig en form for skamfuld skuffelse over, hvor hurtigt dagligdagen trænger sig på.

Jay McInerney skriver overbevisende og uden løftede pegefingre om skammen og skyldfølelsen, der rammer én, når de stærkeste følelser i dagene efter 11. september ikke bare er frygt og sorg, men også forelskelse og endda regulær liderlighed. Man forarges og forstår alligevel de to hovedpersoner.

Som i McInerneys tidligere bøger tegner han et skarpt portræt af parforholdskriserne og livet i New Yorks højere samfundslag. Men terrorangrebet, som man føler, bogen burde handle om, er bare en tom kulisser, der uden videre kunne skiftes ud med borgerkrig, naturkatastrofe eller alvorlig sygdom. På den måde er hans egen bog et eksempel på den blasfemi, han beskriver, og så kan man grunde lidt over, om det overhovedet er med vilje?

Jay McInerney: The Good Life

Bloomsbury 2006, 353 sider

Ikke udkommet på dansk, men kan fx købes i Politikens Boghal til 199 kroner

